

Tjimahi 10-3-46

Geliefde broeder en zuster Eelsing,

Gods zegen tot groet!

Toen uw brief aankwam was ik juist bij br. En zr. Schell en zij stonden op het punt van vertrek naar Bandoeng. Het is nu tien uur 's avonds. Op het moment waar ik mij neerzette om te schrijven begonnen de Indonesiërs ons kamp te beschieten. Van onze kant wordt er teruggeschoten, gemitrailleerd, ook handgranaten hoor je ontploffen. Ik heb mij gauw in verpleegsterscostuum gestoken om hulp te kunnen bieden als het nodig is. Op het moment is het verschrikkelijk om aan te hooren. Wij knielen neder voor een gebed. Gedong Delapan wordt vanuit Passer Antri (?) bestookt. Ook het Milit. Hospitaal wordt beschoten. Drie kogels vliegen door de kamer van Nettie's moeder, niemand getroffen. Zij vertrouwt op Gods bescherming. Treurig dat zo'n gevecht begonnen wordt door een paar opgestookte jongens (pemoedas)? Er zijn toch altijd slachtoffers. Een vader met zoon en vrouw stond op het punt naar Nedesh (?) te vertrekken. Hij had nog enige dagen dienstdagen, hij werd dodelijk gewond. De vrouw woont nu bij mijn schoonzus in. Grote en kleine mortieren worden naar de oproerstkokers geschoten. De bevolking heeft er al lang genoeg van. Een mooie sterrehemel plus halve maan schittert in de avond. De Orion (is zichtbaar) onze hoop voor de toekomst zal daar in vervulling gaan. De prachtige hemel herinnert mij aan toen met de schoonfamilie een bezoek bracht aan de "Sterrenwacht" op Limbamg (?). Hoe genoten wij dan juist in Maart en April, waar wij Gods wonderwerken mochten aanschouwen. En nu brengt de mens alles in de war. Het Zuiderkruis waar wij naar keken als wij op wacht stonden in de hongerdagen. De klapperboomen stonden beladen met de heerlijkste noten waar wij niet aan mochten komen. Nettie en ik spraken de wens uit als er toch eens één naar beneden kwam, en ja hoor er kwam er één en wij lepelden die jonge kokos lekker uit. Er zat niet veel in maar genoeg om frisch te blijven en den Schepper te prijzen in de stilte der nacht. Juist dan geeft het je een gevoel van dicht bij den Heer te zijn. Toen wist ik nog niet dat mijn schat overleden was. Verschillende vrouwen mocht ik door Gods kracht troosten, ja, dat was makkelijk want je wist, je man leeft want op 7 aug '45 had je nog een briefkaart van hem ontvangen met die je al 15 jaar samen had mogen werken in dit zo mooie land. Dan is troost geven en met de bedroefden te spreken niet zo zwaar. Toen 10 dagen later, dus 17 aug., mij het onverwachte bericht van overlijden voor de barak in kamp Makassar verteld werd door ,onze dappere vrouw, mevrouw Witvoet (leidster van het kamp) die al die moeilijke berichten persoonlijk overbracht voelde ik Gods wonderlijke in mij stromen. Kracht na kruis en kruis na kracht. Ik mocht het gevoel uiten, "wat God doet dat is welgedaan".

Mevr K....(?) ons barakhoofd begeleidde mij troostend naar het Dameskantoor alwaar een tiental wenende moeders hetzelfde bericht had ontvangen. Hier ontving ik 't officiële bericht met een pakje waarin eenvoudige herinneringen lagen zoals, scheermes, brieftasch en beurs met Jappegeld. Zou dat de laatste herinnering zijn van hem die je zo liefhad? Een drie en een halve maand later ontving ik ook Louis' Bijbel die Louis tot het laatste toe gelezen had terug met de groeten van hem die heen zou gaan. De heer

Beekhuis kon mij inlichtingen geven over Louis want beide waren vrienden van elkaar geworden. De heer Beekhuis sprak nog aan het graf en schreef de teksten in de Bijbel die mij een aandenken of herinnering zal blijven. Er staat geschreven:

Overleden 6 juni '45, 10 minuten vóór 5 uur N.M.

Begraven 7 juni V.M. Nr 1156

*Op begraafplaats gelezen: Open 7:9 vv
14:12-13
1 Thess 4:12 vv*

Lied 176 L.D.H. bundle

Leider begrafenis: A.N. Beekhuis (komand. L.d.H.)

Naast hem die mij de Bijbel gaf ben ik de Heer dankbaar voor die korte ontmoeting. De Heere heeft mij ondersteund en nu kan ik anderen door dit grote verlies beter begrijpen en hoop ook nog tot zegen te zijn.

De Heer heeft gegeven

De Heer heeft genomen

De Naam des Heeren zij geprezen.

Nu begrijpen wij ten dele. Later zal onze Verlosser en Zaligmaker ons ook het grote Waarom verklaren.

Met lied 253 eindig ik in den hoop ook den vertaler van dit lied daar in dat rijk dat eeuwig blijft te mogen aanschouwen met Hem die eens voor mij stierf.

Doet u ook de hartelijke groeten aan de gemeenteleden in Nederland.

In de hoop u voor uw vertrek te ontmoeten groet ik u, uw zr. In Christus S. Wortman-An....

Hartelijke groeten aan zuster en kinderen